

PÄÄKIRJOITUS

Kesän korvalla kenttätyöt saattavat viedä geologin mitä erikoisimpiin paikkoihin. Niille kaikille, joita pitkä työmatka tulevana kuukausina askarruttaa, haluan kertoa oman pisimmän työmatkani tähän saakka.

Työskennellessäni malminetsintäyrityksen palveluksessa Suomessa, sain mahdollisuuden vierailta muutaman viikon komennuksella Lesothossa, tarkemmin ottaen lähellä Lihobongin kylää, missä tänään toimii timanttikaivos. Tarkoituksena oli lentää Etelä-Afrikkaan Johannesburgiin ja autoilla perille Lesothon vuoristoon parin päivän aikana. Toisin kuitenkin kävi.

Olin kerran aiemminkin käynyt kohteessa, mutta tällä kertaa matkustin yksin, mikä ehkä hieman lisäsi jännitystä. Lento Pariisiin kautta Johannesburgiin meni hyvin ja aikataulussa. Perillä lentokentällä minua oli vastassa kuljettaja, jonka (ehkä) olin tavannut jo aiemmalla reissulla. Johannesburgissa oli ruuhkaa ja matka lentoasemalta valtatielle kohti Ficksburgia kesti huimat neljä tuntia. Yhteensä matka taittui sitten lopulta noin 7–8 tunnissa. Illalla Ficksburgissa minua odotti mukava B&B, Bella Rosa, jossa tapasin jo tutumpia kasvoja.

Seuraavana aamuna tuli viesti tutkimusalueelta, että vuoristossa on ollut rankkasateita ja sinne johtavat kärrypolkuja muistuttavat tiet ovat paikoin poikki jokien tulvittua. Tilanne siis: kaivokselta ei pääse pois, eikä toisinpäin. Jäin sitten odottelemaan Bella Rosaan päiväksi – ja toiseksi. B&B:n omistajaparikuntakin lähti viikonloppureissuun, mutta onneksi yksityöntekijä jäi paikalle, joten py-

syn ruoassa. Vihdoin kahden päivän kuluttua pääsin lähtemään Ficksburgista kohti Lihobongin kaivosta. Matka veden huuhtomilla teillä kesti hieman totuttua pidempään, mutta vihdoin 6 tunnin Land Rover pomputuksen päätteeksi olin perillä ja varsinainen työ saattoi alkaa.

Luonnonvoimien mahdin eräässä jyrkäpiirteisessä jokilaaksossa saattoi nähdä veden nostamasta irtoheinästä jota oli kertynyt viiden metrin korkeudella olevan kävelysillan kaiteisiin.

Yhteensä tämä työmatka kesti siis melkein viisi päivää, mutta oli hauska kokemus, joka ei hevin unohdu. Kaatosateen jälkeen vuoret ovat kauneimmillaan!

Hyvää matkaa ja muistakaa pitää taukoja!

HEINI LAINE

Päätoimittaja

